

„Omoljatok nem késő habzatok,
Az Éj az álmok partjain bolyong.”

„Valakik vagyunk, én és maradékaim, azoknak fogunk kiragadtatni
karjaik közül a' kiket leginkább szerettünk,
a' kik nekünk ezer örömek által tették kedvessé az életet.”

„Egy setétlő kis teremben
A pokolmécs pillogása,
Bűnös ajkak suttogása
Elboríták lelkemet”

„Nem vagyok én sem az erdőknek fene farkasa, melynek
Orkörmét a nyögve futó juh nyája kerülje”

„A konvenciók mind föltámadtak benne,
s a vesztüket érző férgek arroganciájával állították meg.”

„S mint fehér rózsák' ölében
Mász a' fészkelő bogár,
Mint a légy, melly tejbe hullott,
Mint új hóban agg bogyó”

„Önálló szellem volt, s a klikk állandó szánalmas röhögése közepette
minden erejéből kereste a magyar stílt.”

„Húzd! neked sem szolgált a' szerencse”

„»Sehol és soha többé.«
Mestermunka, ahogy a darab föl van építve erre a mondatra.”

„azon cifra ámitás szappanbuboréka, hogy az opera fényesen
jövedelmez, elpattanni készül”

„Ennek az embernek a lelkét ez a hatalmas tehetségű csirkefogó nevelte”

„A hatodik iskolában már jobb könyveket olvastam.”

„No, megyek Genfbe tanulni. Kitanulni Budapestet, melyet így közelről
sokkal jobban szeretek, semmint meg tudnám írni róla az igazat.”

„alapjában véve nem annak a nőnek kívánom mindezt az élvezetet,
hanem én akarom két lélekkel élvezni a szép dolgokat, én akarok két pár
szemmel látni, két testtel pihenni, két szívvel örülni”

A tartalomból

Vörösmarty Mihály:

Csongor és Tünde

A vén cigány

Molnár Ferenc regényei